

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 35 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 18.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Noua denumire
de episcop.

Denumirea noului episcop de Lugoj e o surprindere generală, și pentru noi Români, și pentru Maghiari. O deosebire însă totuși este între surprinderea ce ni s'a pregătit nouă, și între ceea ce li s'a pregătit Maghiarilor, fără considerarea coloritului lor politic. Și deosebirea e mare. Nouă ni s'a făcut tuturor o surprindere plăcută, care se observă pretutindenea; ear' lor, cercurilor guvernamentale și opoziționale pe o formă, li s'a dat o surprindere pe cât de mare, pe atât de neplăcută. Dar' mai este o deosebire. Noi de astă-dată putem arăta pe față îndestularea noastră, pe când presa maghiară nu a cutezat să moție până acum, deși e inevitabil, imposibil, ca ea să nu erumpă cât de curând într'un strigăt de indignare soviniștă.

Dar' în sfârșit asta nici n'ar fi un lucru nou, și de ar fi nou, încă nu ne-ar importa mult.

Noi constatăm cu mulțumire, că de astă-dată, cauza bună a bisericii și poporului românesc a reușit să înfrângă unelirile dușmănoase ale contrariilor noștri; de astă-dată, ca un dar dela Dumnezeu, a reușit să avem la însemnatul loc de conducător al unei diocese românești un bărbat vrednic în toată privința și de încrederea și de iubirea credincioșilor și de a întregului popor românesc.

Fără a lua deocamdată în considerare vrednicia personală a nou denumitului episcop, e destul de a ne gândi numai la *aceia*, cu cari guvernul maghiar voia să ne fericească, — Rezey Silvius și Lauran Agoston, — pentru-ca în fața faptului împlinit acum, se resuflăm odată bine și zicem din inimă: har Domnului!...

D'apoi, dacă mai luăm în considerare, că nou denumitul episcop este fiu de țeran român, eșit din sinul poporului, crescut în tradițiunile Blajului, apoi în școala Romei, și în sfârșit, că a trăit 10 ani în București, capitala regatului român. Dar' și acestea sunt numai momente generale, peste cari se ridică calitățile excelente individuale, cu cari e înzestrat fiitorul episcop românesc.

S'au făcut multe combinațiuni pentru scaunul Lugojului și din partea guvernului și din partea cercurilor competente românești. Constatăm însă un fapt dacă spunem, că la combinația aceasta, care acum e realizată, n'au cutezat să se avente nici cei mai optimiști.

Duminea trecută, „Pester Lloyd” amenința *Roma*, că dacă nu cedează, apoi poate să aștepte. Și eată că imediat guvernul maghiar a cedat — sau doar' a fost *silit* să cedeze — și avem deja episcop cum nici n'am fi așteptat.

De unde provine aceasta? Eată o chestiune, care se impune fiecăruia. Dar' nu vom fi noi cei dintâi, cari se încercăm a răspunde la ea.

— Unde v' este episcopul? — întrebă M. Sa Monarchul pe prepositul din Lugoj în gara de acolo, când trecea cu trenul spre Orșova, la inaugurarea Porților-de-fer.

— Scaunul episcopesc este vacant — răspunde bătrânul canonic.

— Ah! *da!* E vacant. În curând va fi ocupat... — replică M. Sa.

Sînt numai două luni de atunci, și eată, că vorba regală s'a împlinit. Se știe, că dela Orșova Maiestatea Sa a plecat la București, unde i s'a făcut grandioasă primire.

În curând din București va veni acum și omul de care Maiestatea Sa întreabă pe prepositul din Lugoj, că unde este?

Cine va voi să răspundă la întrebarea de mai sus, poate-că nu va greși, dacă dela incidentul enarat aci și dela ce au urmat în zilele proxime — va mâneca.

Sibiu, 28 Noemvrie n.

Zefemele. *Magyarország* persifilează mesagiul de tron și publică un mesagiul de tron zefemist, compus de *Bartha Miklós*, în care se pun în gura Monarchului următoarele cuvinte de încheiere:

— „Fiind voința și datorința noastră de Domnitor a apăra pe viitor legile și pacea monarchiei de ori-ce excedări neînfrinate, de călcări de lege și vîrsări de sânge la alegerile din Ungaria: ne simțim îndemnați a disolva dieta convocată pe 23 Noemvrie, fiindcă e ilegală în alcătuirea ei, ear' elementele care o compun nu dau garanții, că-și cunosc chemarea, — precum adevă cu aceasta o și disolvăm, îndrumând guvernul nostru ungar, să ne facă fără amănare propunere despre modalitățile, pe lângă cari parlamentul celorlalte provincii cu sediul în capitala noastră Viena, s'ar pute întregi cu reprezentanții țărilor de sub stănta Coroană ungară. Ideile necesarei directive la compunerea proiectului ce ni-se va prezenta, se cuprind în patentul nostru din 26 Februarie 1861, care statorește pe seama regatului ungar 85 de deputați în *reichsrath*, pe seama regatului croat și slovac 5 deputați, ear' pe seama marelui principat al Ardealului 26”.

Grijă de *Bartha* să nu fi vorbit într'un cîas — *bun!*

Noul president al casei magnatilor. De president al casei magnatilor este denumit, în contra tuturor așteptărilor și combinațiunilor, *Toth Vilmos*, fost ministru de justiție, ear' de vicepresidenți: contele *Károlyi Tibor* și baronul *Vay Béla*.

Din dieta țerii. În prima ședință a dietei ungare, au declarat konsultității, cum se știe, prin rostul oratorului lor *Komjathy Béla*, că nu vor lua parte la deschiderea solemnă a parlamentului, pentru-că dîșii nu merg la Rege, ci așteaptă ca Regele să vină la ei. Baronul Bánffy li-a răspuns imediat, și încă foarte pe larg. Se știe fusă, că Bánffy e slab orator, și că nepregătit nu poate să vorbească nici cinci minute. Vorbirea sa cea lungă și bine întocmită a dat dară ansă la diferite combinațiuni, cari toate se unesc într'un singur punct, că adevă baronul Bánffy, în urmarea legăturii secrete ce o are cu partidul lui Kossuth a știut înainte că va vorbi și astfel a putut să se pregătească cu o vorbire stranie și fulminantă, cu care a impus noilor sei mameluci.

Jenicerii lui Bánffy. „Vaterland” scrie: „Puneți un corporal de gendarmi în locul meu!” — Cu această potrivită întrerupere, (pentru-că actuala majoritate din dietă, s'a introdus aci numai prin gendarmii lui *Féjerváry*), a început discuția în noul parlament un membru din partidul independist, atunci când era vorba despre președintele ad hoc al dietei. Natural, că de pe băncile ocupate de partidul guvernamental s'au ridicat voci în contra acestei sunătoare palme morale, dar, în cele din urmă, după-ce s'a strigat din mai multe părți că: „are dreptate”, — au înghițit-o toți. Un domn „inocent” cu numele *Janicser* a fost „făcut” apoi president ad hoc, ca cel mai bătrîn dintre deputați. *Nomen est omen.* E cel mai potrivit început al activității. — Janicserilor lui Bánffy.

Adevărat! —

Fiorile Maghiarilor. *Kölnische Zeitung* publică din Budapesta un articol intitulat: „Ungarische Bekimmungen”. Descriind victoria electorală a lui Bánffy spune:

„Cu toate acestea însă nu numai în țeară, ci și în stîlul victoriosului partid guvernamental, domnește o stranie apăsare la inimă (*Bellemungen*). Fiecare simțeste, că nu este iertat să se lase a trece vremea fără folos, că în decursul celor mai apropiati cinci ani vor da năvală peste reprezentanții poporului cei nou aleși niște chestiuni, care sînt în stare nu numai a transforma raporturile partidelor din țeară, ci a exercia și o influență hotărîtoare asupra viitorului țerii și al poporului maghiar. Într-o aceea se înmulțesc pe

orizont norii și norișorii. Cam ce o să sosească dinspre Austria? — se întreabă cei cumpeniți. Acolo singurul partid, care era prieten Maghiarilor și rolului lor conducător, partidul german-liberal până acum așa de mare și de influent, se află în deplină descompunere. Partidul sta într-o comunitate vădită de interese cu sistemul dominant din Ungaria; ani de-afund, atât la putere cât și în opoziție, el a promovat pretenziunile și abuzurile maghiare. Astăzi germanismul din Austria se află într-o altă tabără, în tabăra inimică Maghiarilor.

„Cu Cehii, cu cari cochetau la timpul seu, o leacă de vreme, din „motive de drept politic”, s'au stricat de atunci din cauza cu noscutei asupriri a Slovacilor; ear' Croații și Slovenii dela început au fost dușmani ai Maghiarilor. Conservatorii și clericali sînt tare îndignați din cauza preponderanței jidovimii pe toate terenele politice-culturale, abstrăgînd cu totul dela mânia lor pentru certe bisericesci. N'ar rămâne deci decât Polonezii, cu cari mergeau odată la olaltă în ura lor față de Ruși. Cel-ee a urmărit însă cât de cât cu atenție desvoltarea stărilor politice, trebuie să fie ajuns la convingere, că Polonezii austriaci, de mult nu mai fac politică antislavă; că din contră ei tind la solidaritatea cu alți Slavi din Austria, sperînd, că aliați în acest mod și cu ajutoi lor vor pute dobîndi ceva și în Rusia”...

„În hora împeștrită a popoarelor Austriei așadar maghiarismul și hegemonia sa actuală în Ungaria n'au de loc amici.

„Nu-i vorba, Maghiarii nădăjduesc, că Monarchul nu va îngădui să se sguduie actualele stări”...

Remaniere ministerială în România. O telegramă din București ne vestește, că în ultimul consiliu de ministri s'ar fi hotărît în mod definitiv remanierea cabinetului român, în acel înțeles, ca locul actualilor ministri *Stoljan, Poni, Pallade și Budiglean* să-l ocupe *Aurelian, Djuvara, Cantacuzino și Pilat*. Locul lui *Cantacuzino*, care ar trece dela finanțe la interne, l'ar ocupa apoi *Protopopescu*, actualul secretar general în ministerul de finanțe.

Nu știm, că zările primite astăzi din România, nu ne spun nimica despre aceasta.

Programul lui Bánffy.

(*tip*) Un mesagiul de tron e totdeauna un eveniment, de care gazetarul trebuie să țină seamă. Mesagiul de tron e programul de activitate al guvernului, pentru sesiunea parlamentară de nou deschisă. Mesagiul de tron cu care s'a deschis Joi parlamentul ungar e dară programul lui Bánffy.

Baronul Bánffy a declarat odată, în dieta trecută, nu mai știm la a cui întrebare, că e om de cuvînt, și că ce promise odată, aceea va și face.

Ar trebui să credem dară, că Bánffy va face tot ce se cuprinde în mesagiul de tron, fiind acesta opera sa proprie. Avem însă motive a o trage aceasta la îndoială. Bánffy nu se ține de cuvînt. Bánffy și-a călcat cuvîntul dat *atunci*, în dieta maghiară.

Era vorba — pare-mi-se — de reforma legii electorale. Bánffy a promis revisuirea legii, și extinderea dreptului electoral și asupra altor muritori, căror astăzi legea electorală nu le dă nici un drept.

Lucru firesc, că noi, dedați a controla toate promisiunile guvernului, am căutat cu cea mai mare scrupulositate în mesagiul de tron, v're-o declarațiune a guvernului, făcută în această direcțiune, — dar' n'am aflat-o. Și fiindcă datori sîntem a scoate la iveală totdeauna adevărul, ne simțim deobligați a constata în prima linie această mîncată a mesagiului de tron, care de bună-seamă va face mult sânge rîu între aderenții mult lăudatei legi electorale „europenești”, pusă *atunci* în vedere.

Pe lângă această mîncată, mesagiul de tron a uitat cu totul a atinge existența și a altor chestiuni arzătoare,

despre cari nu face pomenire cu nici un singur cuvînt. De pildă, despre deslegarea chestiunii naționalităților, doară cea mai urgentă problemă de deslegat din partea guvernului „liberal” maghiar, nu se face nici o amintire. Pentru baronul Bánffy chestiune națională nu există dară, întocmai cum nu a existat pentru *Tisza* și ceilalți năzdravani urmași ai sei. Bine! O luăm la cunoștință!

În sfîrșit, nici nu am așteptat declarațiuni categorice dela guvernul actual în direcțiunea aceasta, una, pentru-că guvernul lui Bánffy, nici că e în stare să se ocupe cu chestiuni grele, cum e și chestiunea națională, și alta, pentru-că naționalitățile din Ungaria nu așteaptă rezolvirea acestei arzătoare chestiuni dela Bánffy și partidul seu. Deslegarea acestor grele probleme se va face de sine, atunci când li va fi sosit timpul.

Vorba e numai, să aducem aminte baronului Bánffy, că atunci când a primit dînsul presiidenția guvernului, a primit-o sub unele condițiuni, între cari se afla și „pacificarea naționalităților”. Dar' în cele din urmă, baronul Bánffy poate-că e încă foarte ocupat cu censurarea și achitarea socotelilor neplătite dela alegeri, și se poate că numai din greșeală i-a scăpat din condeiu pasagele referitoare la „legea electorală europeană” și la „pacificarea naționalităților”, chestiuni neatîse, în acest clasic mesagiul de tron, care și ea fond și ea formă e „admirabil”.

Ori-cum s'a întîmplat însă lucrul, noi datorință avem a-l remarcă și a constata, că în aceste două chestiuni arzătoare Bánffy nu s'a ținut de cuvînt. Mai departe nu mergem.

Un lucru, pe care asemenea nu l'am aflat în mesagiul de tron, trebuie să o spunem însă că ne-a mulțumit. Baronul Bánffy s'a ferit ca de foc a pune în gura Monarchului cuvintele „reprezentanții popoarelor mele”, — „trimișii”, ori „aleșii poporului”, — cum făceau ceilalți antecesorii ai sei; și Bánffy bine a făcut că a făcut așa. Pentru-că dacă vorbia de „aleși” și de „trimișii”, trebuia să zică „aleșii guvernului nostru”, și „trimișii gendarmeriei noastre”, — Bánffy însă e precaut și e șiret; ține mult la „constituție” și na se lasă să-l prinzi!

Mai constatăm apoi încă un lucru. Politica externă nu se atinge cu nici un cuvînt în mesagiul de tron, și acesta este primul caz, că guvernul maghiar nu face politică externă. Bánffy va fi zis așa: ce 'mi-e mie politica externă cu pace europeană, sau cu războiu oriental?? Eu mă pricep la alegeri, la denumiri, la baronisări — fac aceea la ce mă pricep. În politica externă e meșter contele Goluchovski, facă-și singur treaba. El îmi dă mie pace, eu îi dau lui pace. Nu îmi bag nasul unde nu-mi ferbe oala! Și asta încă e frumos dela baronul Bánffy.

Dela o apreciere amănunțită a pomelnicului cuprins în mesagiul de tron, rugăm a fi dispensați. Pentru noi mesagiul de tron nu conține nimic bun și îmbucurător.

Dela un guvern maghiar, în fruntea căruia stă un Bánffy *Dzsó*, noi nici nu așteptăm altcum și nu putem aștepta nici un bine. Chiar și promisiunea cu „îmbunătățirea stării materiale a preoților” pe lângă respectarea drepturilor bisericilor autonome, e un ce foarte elastic, pe care îl vom cunoaște în perfectă golătate numai după-ce vom cunoaște forma în care guvernul își va turna proiectul seu de lege.

Ca o primejdie sigură, apropiată și amenințătoare pentru noi, trebuie se primim însă statificarea preparandiilor noastre, pentru-că aceasta ese destul de limpede la iveală din mesagiul de tron. Dar' poate-că vom ști să ne opunem și acestei volnicii.

În general, mesagiul de tron, pe lângă aceea că nu ne privește și nu ne atinge cu nici un cuvînt, ne mai lasă cu totul și nepăsători și răci. Întocmai

cum a lăsat un alt eveniment, pe preotul din poveste, din — Petersburg.

În Petersburg era adevă că datina (poate-că e și astăzi), ca în ziua de *Bobotează*, când se iasă cu lithia la rîu, să se boteze chiar în apa rîului un copil nou născut. Se tăia ghița rîului în forma unei guri de fântână, și preotul scufunda în apă pe bietul copilăș după toate regulile. Preotului din poveste i s'a întîmplat însă o mare nenorocire. Scufundînd copilul în apă, l-a scăpat din mână, și biata ființă nenorocită a apucat sub ghiță și s'a înecat. Preotul nu se se sparie de această tragică întîmplare, ci flegmatic prea din cale afară, se întoarce spre imensa mulțime, și începe să strige: „*dafi-mi altul, că asta-i gata!*”

Așa facem și noi.

După-ce am cetit și analizat programul lui Bánffy, ne întoarcem spre Viena și zicem și noi flegmatici și răbdurii din fire:

— „*Altul, că și p'asta-l — vîzura-m!*”

Dr. D. Radu.

— Fiitorul Episcop al Lugojului. —

Eată un nume pe cât de simpatic, pe atât de puțin cunoscut înaintea marelui public românesc. Dar' cu atât mai cunoscut, cu atât mai celebru va fi acest nume, de aici încolo, când purtătorul lui revine în mijlocul poporului din al cărui sin lipsește de mulți-mulți ani.

Dr. Dumitru Radu este unul dintre cei mai distinși și mai erudiți bărbați, ce îi are biserica gr-cat. română.

Bărbat în floarea etății sale, Drul Radu are numai 35 ani. Fiul unui fruntaș țeran român, ridicat prin talentele sale la cea mai înaltă culme a erudițiunii teologice, pe care și-a cîștigat-o în Roma, între distincțiuni rari, om cu cunoștințe de multe limbi străine, care a călătorit mult și a văzut multe, este o figură simpatică, care a cucerit la primul moment pe toți, căți i-au făcut cunoștință.

Înalt la statură, robust și tineresc, el este o figură tipică de popă modern românesc. Cine i-a văzut vre-odată fotografia, a trebuit să-și aducă aminte de figura indeobște cunoscută a — Regelui Carol al României, înaintea căruia — în treacăt fie zis — este om cunoscut și prețuit.

Pe lângă erudițiunea sa vastă teologică și filosofică, *Drul D. Radu* este și un foarte bun orator, care dispune pe lângă un organ bun și de o căldură și vioiciune proprie oratorilor de amvon italieni, la cari și-a făcut școala.

Considerând toate calitățile sale excelente, zelul și devotamentul seu pentru biserică și neam, credem că nu greșim dacă precizem, că nou denumitul episcop are se fie unul din cei mai distinși și mai iubți episcopi români, — ceea-ce și dorim.

— Schiță biografică. —

Lăsăm să urmeze o scurtă schiță biografică, ce ne-am putut compune, despre nou denumitul episcop:

Dr. Dumitru Radu s'a născut la 1861 în comuna *Ufalău* (com. Alba-inferioară) din părinți țerani fruntași, cari amîndoi trăiesc și azi. Școale normale le-a făcut în *Alud*, în a cărei imediată apropiere se află comuna aceasta. Studiile gimnasiale le-a continuat apoi la gimnasiul din *Blaj*, unde totdeauna a fost între cei mai eminenți studenți. După absolvarea clasei a VI-a gimnasială, metropolitul *Vancea* l'a trimis la *Roma*, în colegiul grec așa numit „al sfîntului Atanasie”. Ca alumn al acestui colegiu a frecventat studiile filosofice și teologice în renumita facultate a congr-gațiunii romane *De propaganda fide*, unde s'a distins mai ales prin donă dispute publice, susținute în prezența Sf. Sale pontificalui *Leo XIII*, pentru cari a fost premiat cu două frumoase medalii de aur.

Termind studiile a fost ordonat de preot, și încununat cu laura de *doctor în teo-*

logie și filosofie s'a întors în patrie. Metropolitul Vanea l'a aplicat provisoric în cancelaria metropolită. În primăvara anului 1886 a fost trimis apoi de pontificul roman cu învoirea metropolitului său, ca preot gr. cat. pentru colonia, de altminteru destul de numeroasă a Românilor uniți locuitori în București. Aci a funcționat tot odată și ca profesor de teologie și mai târziu și ca rector în seminarul catolic din capitala română. Pentru meritele câștigate acolo, a fost distins de ordinariatul catolic de București cu titlul de protopop onorar, iar metropolitul Vanea l'a denumit asesor consistorial. Ajungând episcop catolic la București Magn. Zardetti, l'a denumit și de econom al întregii arhiepiscopii latine de București.

În București de altfel și-a câștigat stimă și din partea cercurilor politice.

M. Sa Regele Carol l'a primit de mai multe ori în audiență și se zice că-l prețuia mult.

Cu ocaziunea înaltei vizite, ce *Monarchul nostru* a făcut la Curtea română, Drul Radu a avut onorul de a fi primit în mod foarte grațios în audiență la Maiestatea Sa Împăratul-Rege.

— Denumirea. —

Denumirea Drului Radu de episcop la Lugoj a făcut surprindere, plăcută ce e drept, dar totuși surprindere și în cercurile bisericești greco-catolice, cari l-au cunoscut.

Nici aceea nu se știa, ca el să fie luat în combinație.

Cei mai mulți credeau, că conflictul ce a existat între Roma și guvernul maghiar se va sfârși prin a conveni ambele părți într-o persoană, care ar fi fost să fie Dr. Vasile Hossu, profesor de teologie în Blaj.

De aceea denumirea Drului Radu a făcut mare surprindere și în Blaj.

Denumirea Drului Radu a făcut cea mai bună impresiune, ori-unde știrea a pătruns. Din Blaj, unde vestea despre denumirea a ajuns încă ieri, ni-s'a vestit printr-o telegramă bucuria ce a deșteptat-o acolo.

Azi, corespondentul nostru din Blaj ne scrie următoarele:

„Sunt multe durerile și necăzurile noastre ale Românilor din țările coroanei Sfântului Stefan, dar în mijlocul acestor dureri, denumirea părintelui Radu este un eveniment, care nu poate, decât să ne umple inima de cea mai viasă bucurie. Între împregiurările politice actuale, destul de grave, chestiunea ocupării scaunului vacant episcopesc de Lugoj, nu putea fi rezolvită în un mod mai favorabil și fericit, ca așa. Părintele Radu, — cunoscut pretutindenea sub numirea aceasta, — e cea mai calificată și distinsă persoană, dintre toate acelea, cari au fost aduse în combinație pentru vacanta episcopie”.

Decretul de denumire al noului episcop de Lugoj a fost publicat încă ieri în foaia oficială *Budapesti Közlöny* și sună astfel:

„La propunerea ministrului meu ungar de culte și instrucțiune publică, denumesc pe Dr. Dumitru Radu, protopop gr. cat. și asesor consistorial al arhiepiscopiei Alba-Iulia de episcop greco-catolic la Lugoj.

Dat în Viena, 22 Noembrie 1896.

Francisc Iosif m. p.

Wlassics Gyula m. p.

Noul episcop încă în 25 Noembrie n. a făcut profesiunea credinței, așa numitul „jurământ”, la nunțatura din Viena. În proximitate consistor papal, care se va ține în Roma, denumitul va și fi preconizat de episcop.

Ala'tăieri nunțul apostolic din Viena, Magn. Talliani a dat un banchet în onoarea noului denumitului episcop, Dr. Dumitru Radu și Ivanovic János. Cest din urmă, denumit episcop de Rozsnyó, a fost până acum consilier de secție în ministerul de culte.

Voci maghiare.

Din primul de Duminecă al lui *Pester Lloyd* s'a putut vedea, că guvernul maghiar ru a isbutit cu candidații sei pentru episcopii catolice vacante.

Trebuie să credem dară, că denumirile cele nouă, s'au făcut în contra voinței guvernului, și în contra dorinței patrioților din țară, cari vedeau mai bucurios în scaunul episcopesc din Lugoj de pildă pe un *Resey Silvius*, sau pe un Dr. *Láurán*, decât pe noul denumitul Dr. Dumitru Radu. Am crezut, că presa maghiară își va da expresiune (în termeni bine cunoscuți) nemulțumirii de care e cuprinsă, dar toate foile din Budapesta tac, și înregistrează numai pe scurt faptul denumirii.

Singurul ziar fără colorit și prin urmare și fără statornicie, *Magyar Hirlap*, apreciază evenimentul acesta cu următoarele cuvinte:

— „Numărul cel mai apropiat al foii oficiale ne va aduce o surprindere: denumirea a doi episcopi.

Prin aceasta se va rezolva chestiunea episcopilor, care se trăgănează de atâtea timp. Rezolvarea vine acum pe neașteptate, căci cele trei scaune episcopice vacante deja de ani de zile își așteaptă pe noul lor păstor suprem, întregirea s'a urgit din toate părțile, dar diferențele au fost atât de acute, încât nimeni nu credea, că denumirile vor urma în curând.

Nu mai cu câteva zile mai înainte semi-oficiosul nemțesc al guvernului ungar a scris un prim-articol, comentând diferențele dintre guvernul ungar și Curia română și exprimându-și speranța, că în fine punctul de vedere al guvernului ungar va triumfa. Din partea cercurilor preoțești asemenea s'au urgit denumirile și respectivele consistoare amenințau că vor institui vicari, dacă denumirile întârzie și mai departe.

În chestiunea scaunului episcopesc greco-cat. din Lugoj, s'a amestecat și presa de naționalitate și a pretins și ea întregirea vacanței.

Numărul *Tribunei* din Sibiu, ce ne sosește azi, vorbește despre întârzierea denumirii ca despre un gravamen al bisericii române gr. cat.

S'a crezut în general, că chestiunea va rezolva-o consistorul Papii, convocat pe 30 luna curentă.

Rezolvarea pentru două episcopate s'a întemplat: de episcop r. cat. în Rozsnyó a fost denumit Ioan Ivanovic, consilier de secțiune în ministerul de culte și instrucțiune publică, iar de episcop gr. cat. a fost denumit Dr. Dumitru Radu, canonic al capitolului de Alba-Iulia.

Nu putem zice, că prin denumirile aceste punctul de vedere al guvernului maghiar, accentuat de atâtea ori, ar fi triumfat. *Guvernul nu poate vorbi de triumf!*...

Aci „M. Hirl.” arată, că Curia din Roma n'a abzis de candidatul seu pentru episcopie de Cinci-biserici, care nu e altul decât capul eclesiei militante maghiare, *Steiner*, — și că *Ivanovic* nu e de loc potrivit a realiza programul, ce se zice, că-l are guvernul, anume: restaurarea păcii confesionale, apoi trecând la episcopul Lugojului *Radu*, își încheie reflexiunile astfel:

„Ce privește pe noul episcop al Lugojului, Dr. Dumitru Radu, are un nume necunoscut. E necunoscut și pe terenul culturii maghiare, și astfel devenind membru al casei magnaților, când va ocupa scaunul unui prelat maghiar, și va intra în binefacerile grase (? Red. „Tr.”) ale bisericii maghiare (?? Red. „Trib.”) nimeni nu-l poate saluta ca pe fiuturul apărător al intereselor statului maghiar, și al națiunii maghiare, — prin urmare, guvernul nu se poate mândri cu această denumire”.

Cronică politică.

Chestiunea egipteană.

Mai zilele trecute am spus, că după-cum se pare, în chestiunea egipteană, sau mai precis, în evacuarea Egiptului de către Englezi se va găsi cheia pentru împăcarea Franței cu Germania, aceasta din urmă spriginind pe cea dintâi în ajungerea scopurilor, pe care le dorește să le realizeze acolo. Părerea noastră ni-o întemeiam, pe lângă alte multe simptome ce de câțiva ani însoțesc discuția acestei chestiuni, mai ales pe cuvintele rostite în ședința camerei franceze dela 21 c.

În ziua aceea deputatul socialist *Mil-lérand* a interpellat guvernul asupra alianței ruso-franceze; ministrul de externe, *Hanotaux*, a răspuns astfel, că marea majoritate a camerei s'a declarat mulțumită. Un al doilea deputat, *Hubbard*, a interpellat despre chestiunea egipteană, și eată ce a răspuns ministrul cu un ton accentuat:

„Franța va cere cu energie evacuarea Egiptului. Fără slăbire, și numai printr-o acțiune energetică continuă putem ajunge la țintă. Timp îndelungat stătea Franța singură în cererea sa, ca Englitera să-și îndeplinească promisiunile ei privitor la Egipt. Astăzi, Franța nu mai e singură, ci e spriginită de către o națiune prietenă. Deci putem vorbi despre progres în această chestiune. (Aprobări vii)”.

O nouă probă a părerii noastre o găsim în *Figaro* dela 23 c., unde cunoscutul ei colaborator *Whist* (pseudonim) discută asupra unei fraze pronunțate de secretarul de stat la externe german, *Marschall*, cu prilegiul discuției asupra desvârșirilor foiei hamburghize. Frasa aceea sună: „Este de prevăzut, că dezvoltarea intereselor noastre de peste mare, ne va procura în viitor ocaziunea a merge la o altă cu aceleași puteri, cu care am mers la o altă anul trecut”.

Whist înțelege ca și toată lumea, că *Marschall* a făcut aluziunea la pășirea comună a Rusiei, Franței și Germaniei în che-

stiunea tractatului de pace între China și Japonia; și că astfel deci aceste trei puteri ar pute și pe viitor să proceadă în chestiuni internaționale în comună înțelegere. Desvoltând această temă, autorul ajunge la vorbe despre alianța ruso-franceză și zice:

„Ea urmărește, între altele, pe calea reformelor interioare, menținerea Turciei și cu aceasta totodată: curmarea ocupațiunii militare engleze în Egipt.

În convingerea de altfel pe deplin justificată a ei, că Europa întreagă este devotată păcii, se face bine Germania și se pună greutatea sfaturilor și hotărârilor sale pe acea parte a câmpului, unde e drept și dreptate, — și atunci chiar mâine, va fi dispărut ori-ce perspectivă de complicațiuni”.

Pentru cei-ce știu întru câta adevăratul înțeles al cuvintelor este zis și asta în-deajuns de clar; pentru a face însă ca să-i înțeleagă rostul cuvintelor și ceilalți, autorul articolului adaugă imediat:

„A tunci lumea va avea oare-care răgaz, de a se întreba: oare sistemul de înarmare până la dinți, care bătute pe vechiul nostru continent, de un sfert de veac încoace, în vederea unei încăierări de mai multe milioane de soldați, este el, sistemul acesta tocmai acela, care corespunde mai bine decât toate celelalte, civilizațiunii moderne?”...

Dacă am avea ceva de spus despre această expunere ar fi numai mirarea, că un ziarist francez cutaează deja a vorbi astfel, acum în actuala dispoziție de spirit a marelui public din Franța față cu Germania, și că nu se teme, că va fi huiduit. Și tocmai fiindcă nu se teme, credem, că în cercurile, cari sunt, ori se țin a fi reprezentante, ale opiniei, ale simțirii poporului francez, fie pe cale publicistică, ori alta — idea împăcării cu Germania fără redobândirea Alsaiței și Lotaringiei, este deja mult lătită.

Întemnițarea osândiților din Bocșa.

— Raport special. —

Bocșa-montană, în 23 Nov.

În cauza cunoscută deja publicului, adică cu ruperea steagurilor millenari în Bocșa montană am fost susținuți unsprezece Români între cari mai mulți inteligenți și câțiva lucrători; și fiind triți înaintea judecătorei de fibirul *Knothy*, am fost tot numai pe baza suspiciunii conștinuți la maximum pedepsei, dar înesimțindu-ne vinovați și neputându-se dovedi contra noastră nimic, toți în corpore, prin harul și neobositul apărător național *Coriolan Brediceanu*, din Lugoj, am apelat sentența primă, care apelație însă tabla reg a aflat de bine a o respinge, pe motivul că s'a dat târziu, des-approbând procedura forului prim care ne-a dat termenul de apelație.

Sentența însă a mai înăsprit-o cu privire la amendă.

Va se zică, pentru eroarea judecătorei au să suferă condamnații.

Pe lângă toate acestea s'a dat apelația și la Curie, care încă a respins apelația și

a aprobat sentența, pe baza căreia unsprezece Români au căzut jertfă sovinișmului înflăcărat. Această procedură e cu atât mai revoltătoare fiindcă în restimpul apelațiilor s'au des-coperit făptuitorii, cari au și recunoscut fapta înaintea județului regese din loc.

Pe baza fasiunilor lor s'a cerut din partea condamnaților nevinovați renovarea procesului.

Cererea aceasta însă s'a ținut neresolvată până în preseara întemnițării, când apoi noaptea, la 7—8 ore servitorii dela județ au dat potera a ne înmăna decisiul prin care s'a respins cererea de renovare, — fără a ne da ocaziune să ne dovedim nevinovația.

Minuat e, că nefind temnițe îndeajuns la județul din loc, 5 dintre condamnați și anume *Adrian Diaconoviciu*, *Simion Jivoinovicu*, *Mateu Jiga*, *Nicolae Loga* și *Nicolae Bordanca*, au fost îndrumați a se prezenta la tribunalul din Lugoj pe spe-sele lor spre a fi întemnițați.

Aceștia au și plecat în 22 ale curenteii fiind însoțiți până la gară de prieteni, colegi și inteligenți din loc, strigându-le încă câte un „Să trăiească.”

În temnița din loc au intrat în 24 l. c. *Nicolae Spineanu*, *Carol Jian*, *Iosif Stefaniga* și *Octavian Maniu*, — căci ceilalți doi sunt la miliție.

Eată de nou întemnițări cu grămada și lipsa mare de temnițe

Putem zice încă odată: Dați-ne cel puțin temnițe îndeajuns, dacă nu alta. Nicu.

Unde sunt Românii adevărați?

Înainte cu aproape un an, *Dreptatea* din Timișoara a încheiat o serie de prim-articoli despre *Enciclopedia Română* cu sentența aprobată mai târziu și de *Unirea* din Blaj, că lista Românilor adevărați se va păstra în cărțile abonaților *Enciclopediei Române*. Ne-am bucurat mult, că după-ace titlul de *Român adevărat* a fost atât de des contestat în sinul nostru, am aflat în fine pentru erurarea Românilor adevărați o modalitate, asupra căreia a fost de acord chiar și *Unirea* cu *Dreptatea*. Ne am grăbit deci a lua informațiuni dela administrația *Enciclopediei* și am eruat următorul rezultat surprinzător: În total *Enciclopedia Română* are până astăzi în Transilvenia și Ungaria 316 abonați, — semn, că Românii adevărați sunt de tot puțini la număr și că fără motiv ne contestăm reciproc românismul. Cercetând cum se împart acești 316 abonați după comitate, am dat de rezultate și mai surprinzătoare. Anume cei mai mulți Români adevărați sunt în Caraș-Severin (97), apoi — cine ar fi crezut? — în Timiș (42), în Bihor (37) și în Arad (29). Celelalte comitate din Ungaria numără 24 Români adevărați, *Torontal* 6, *Maramureș* și *Sălagiu* câte 5, *Sătmăruș* și *Budapesta* câte 4, în total deci în Ungaria și Binaț 229. Datele referitoare la Transilvenia sunt de-adreptul compromițătoare. Aici, unde au „lucrat” peste 30 de despărțăminte ale *Astrei* pentru lăptirea operii sale, găsim în comitatul Sibiu 26, în comitatul Alba-inf. 17, *Hunedoara* 9, *Brașov* 8, *Făgăraș* și *Târnava-mare* câte 6, Co-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Dela sinod.

— Scene. —

Sinod arhiepiscopesc al Blajului.

Unde nu a produs vestea aceasta o deosebită interesare, și cine nu-și bătea capul, cum are să fie și ce are să hotărască acest sinod?

Și eată sinodul a sosit și sinodul a trecut. Și multe s'au hotărât, multe s'au desbătut, deși s'ar fi putut hotărî și desbăte și mai multe.

E în preseara deschiderii sinodului, Luni, în 16 Noembrie.

Blajul e în mișcare neobișnuită, pe străzile lui, puține la număr, nu vezi decât preoți și protopopi, un amestec de brăne roșii și negre.

Mă opresc să-i admir, mă amestec printre ei.

Protopopii, mai tot oameni compacți. Impun prin figura lor măreață și prin brănele roșii. Ceilalți preoți sunt mai slabi, mai îmbumbați, mai fricoși.

Eată deosebirea între: *protopopiat* și *parochie*.

M'am amestecat în vorba lor. Vorbiau și discutau cu foc și adevărat simțământ național.

...M'a cuprins o dulce însuflețire, o mândrie... Până-când poporul are atari păstori, — îmi ziceam în „sinea mea”, — nu are să se teamă de lupi...

Răsună clopotele catedralei, și din sfântul locaș se aud duioase și rugătoare cântări. Metropolitul Victor, încungurât de preoți și protopopi, imploară darul spiritului sfânt asupra sinodului, care are să se deschidă.

Privesc, cuprins de un extas plu, perdut în dulci visări.

Sănin și blând, tineresc și grav, el înalță ochii sei spre cer. Din ochi strălucește atâtea bărbăție rezolută, atâtea energie apostolică... Mă gândesc îndelungat și tresar la amintirea lui — *Inocențiu Cloan*...

Sinodul s'a deschis...

Metropolitul și-a rostit doios și rar cuvântarea, și ședințele începute, succed una după alta...

Sunt momente în care te revolți auzând glasul patriotic a câte unui perdut, vorbind despre „guvernul părințesc”, dar în clipa următoare o nobilă mândrie te cuprinde, văzând cu câtă rezoluție interup pe vorbitor ceilalți membri ai sinodului și cum îl privește cu dispreț...

Încet și nehotărât se scoală un....., o figură seacă, lipsită de ori-ce expresiune.

Vorbește de miseria clerului, de bună-tatea guvernului, și că noi ar trebui să primim cele 6 mii de florini — care ni-i dă de milă — ori-și-cui i-ar împărți guvernul, că trebuie să ascultăm de guvern...

Să naște un sgomot asurzitor... Ca mușcat de șerpe, revoltat se ridică un om tânăr, frumos, din ochii căruia numai bunătațe și durere de neam poți ceti...

Vorbește cu foc și căldură, și spulberă toată combinația vicleană.

Ce contraste într-o aceste 2 figuri! Bătrânul seacă e numai calcul, speculă și nesimțire, străin de firea și dorirea poporului românesc.

Tinărul, vioiu și cald, e lumină, simț și energie.

Scăldat în izvoarele idealismului el pătrunde firea poporului, ale cărui doruri și dureri le știe și le simte, și astfel el devine reprezentant al culmea timpului al poporului seu torturat.

Bătrânul egoist și urgisit. Tinărul altruist, abnegat și iubit.

Bătrânul un fel de epigon de al lui „Gáll Jozsi”; — tinărul prevestitorul noiei ere de luptători moderni ai poporului românesc.

Comisiunea școlastică își dă raportul.

Din nou se scoală același „bătrân” ră-tăcit, viclean — și din nou glăsuște în spirit patriotic și propune să se ceară ajutor de stat pentru gimnaziul din Blaj.

Sgomotul erupse, și sgudue sala un murmur de indignare.

Cu același dispreț e interupt „patrioticul” orator... el însă negenat continuă și sfârșește...

Se naște o discuție vie.

Cine îl sprigineste pe patrioticul? Unchiul seu.

Cine îi combate așa frumos, între însuflețirea multimii?

Văzând seu, preot din „alți atomi” făcut, om cu sentiment și cu vederi largi, om a cărui inimă nu e de — „cretă”, ca a văr-so.

Chestiunea se supune la vot...

Cine votează în contra propunătorului?

Tatăl propunătorului. Un venerand preot mai bătrân în vîrstă, mai tânăr la „inimă” decât fiul seu.

Propunerea nu întrunește decât 2 voturi și cade — cu „glorie”.

Fiul desavuat de tatăl seu — rușinat își ascunde fața în palme.

„Ți-se părea, că o nălcă ră-tăcită din alte vremuri a dispărut la zorirea erei nouă.

Și pe când însuflețirea era la culme se ridică un om mic, care fosé e cu atât mai mare la cap — înțeleg la minte — și arată în cuvinte sincere, că gimnaziul din Blaj e într-o stare cu mult mai bună, decât se fie necesitat a recurge la ajutorul guvernului.

Spune, că atunci, când ar fi vorba de existența gimnaziului — el și-ar da și că-mașa din spate pentru el, dar la guvern după ajutor nici atunci nu ar recurge...

Însuflețirea nu mai are sfârșit...

Cine-i acela, care își dă și cămașa din spate pentru cultivarea poporului seu?...

O „micule” — dar mare ești!

Ședințele s'au sfârșit — și sinodul s'a închis...

— Momentul acesta se prăznuiește în sala hotelului „Univers”.

— Mesele sunt acoperite de sticle lungărețe înalte, pline cu „D'al nostru”, ori cu „Bonum, Bonum, Bonum”.

Când paharele sunt pline, gândirea merge mai ușor și limba se mișcă mai repede.

Se discutau hotărârile sinodului și se aprecia decursul lui...

Era vorba tocmai despre îmbunătățirea salariului, la profesorii din Blaj... când deodată întră doi domni, de pe a căror fețe se cam vedea, că s'au „titorit”.

Mulțimea de preoți îi privește cu mirare...

— Cine-s? — Întrebă fiecare pe vecinul seu.

— Pst, — șoptește unul, — s'at doi profesori millenari. Aceia, cari au condus pe studenți la milleniu, făcându-ne de ris gimnaziul...

— Și la această doi să le înmulțim noi salariul?! — Întrebă un protopop indignat.

— Aceștia n'au lipsă, — reflectă un preot mai tânăr. Lor li-a dat destul *Bánffy*.

Au trecut toate. Multe emoțiuni violente m'au mișcat, câteva momente de indignare încă m'au pătruns.

Scene de scene îmi trec de nou pe dinaintea și ce e clar, luminos și cald, îmi luminează și mă încălzește.

La lumina lor dispar umbrăle. Ear „ghiața” ce au adus-o ici-colea unul ori doi din cei rămași de curentul entuziasmului sacru — s'a topit înainte de a ne atinge.

Unde-s doi puterea crește și dușmanul nu răbește. Fie, ca să mai vîd în curînd sinod în Blaj.

Inocențiu.

Loc vacant.

Se caută la magazinul de albituri **Koraus & Socaciu** în **București**, Calea Victoriei

un commis,

(bun vânzător), care să cunoască brânza pânzării și lăncierii pentru bărbăți. — Salar lunar (la început) 120 l. n.

Doritorii sunt rugați în ofertă a alături și fotografia. [224] 1—3

De vânzare în comuna **Sărata** (p. u. Alsó-Porumbák, comit. Făgăraș)

O casă cu etaje.

În parter este local **pentru prăvălie**, ear' în etaje 2 odăi pentru locuință. Pivniță mare și bună. 3 grăduri pentru vite.

Grădina mare cu pomi și pentru legume.

La câmp sunt 43 parcele de pământ arător.

Prețul 3600 fl. v. a.

Cei-ce doresc a cumpăra, sunt rugați a se adresa la proprietarul:

Gavril Teșos,
în Sărata.

[2574] 3—3

Lemne de fag pentru foc, neplutite

de calitate recunoscută de cea mai bună, se pot cumpăra la

Eduard Zimmermann,

Strada gării (Bahngasse) Nr. 14.

Magazinul de lemne e în Bahnhofsstrasse (curtea Hager).

[2526] 2—6

Un bun câștig

se garantează pe seama fiecărei familii prin fabricarea unui articol de consum, care e de lipsă zilnic. Se recere un capital neînsemnat.

A se adresa la **A. Janitzky,** Praga, Weinb. rge, Krongasse 22.

[2542] 2—2

Daruri potrivite de Crăciun.

Mașine de cusut Wertheim

cu cusătură dublă.

Fabricat german de clasa primă, pentru folosință în casă și în industrie, furnizez din **Viena** la ori-care loc din monarhia Austro-Ungară. [2310] 8—10

Mașină cu tălpi (Hocharmige) fl. 35.50

Mașină de mână (Hocharmige) fl. 31.50

Mașină Ringschiff fl. 49.—

30 de zile timp de probă. 5 ani garanță.

Ori-care mașină, care în timpul de probă nu se va dovedi de corăspunzătoare, o primesc îndărăt pe speșele mele.

Prospecte și mostre de cusut la cerere se dau gratis.

Casă de mașine de cusut

Louis Strauss

Firmă improtecolată.

Furnisor al

„Reuniunii amplotaților c. r. de stat”.

Viena, IV., calea Margarethen nr. 12/bg

„Reforma“

orologiu de buzunar, remontoir, din goldin, întrece toate cele de până acum.

1.6 1.6

Mechanisme de precisune foarte fine. Garanție în scris pe 3 ani pentru mersul exact. Construcția cea mai nouă. Reparaturile sunt cu totul exchise. Culoarea cu 3 mantale luxos ciselate din veritabil goldin. Rămâne și după 20 ani ca aurul veritabil. Prețul numai fl. 6. inclusiv ciselatul și etui de piele. Lanțuri de clas, acomodare din goldin veritabil, fașonul cel mai nou, liferează pe lângă rambursă depoul central

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE **EMIL BOUGAUD.**

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihail de Apșa printr'un circular special.

Hugo Lüdecke,

juvelier,

Sibiu, Piața-mare.

Există dela anul 1850,

recomandă depositul sen bogat asortat cu rechisite bisericesti, făcute strict după ritul gr.-or. și gr.-catolic, din cel mai bun metal, aurit ori argintit.

Cataloge ilustrate se trimit gratis.

Mai departe recomandă magazinul sen de

juveliere de aur și argint

de tot felul, de tot prețul. Toate sunt probate oficios. În atelierul sen renumit și vechi se vând numai lucruri solide cu prețurile cele mai ieftine. [2078] 6—6

Comande și comisuni prin postă se execută în grabă.

La „Tipografia“, societ. pe acț.

în Sibiu, se află de vânzare:

CURA DE APĂ

de Preotul Sebast. Kneipp.

Prețul 1 fl. 50 cr.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au crușat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerație a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu împuternicit. Expedez deci ori-și-cul obiectele următoare pe lângă simpla remunerație de fl. 6.60 și anume:

- 6 cutite fine cu tăiș veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 păhare pentru ouă, de argint patent american.
- 2 tave Victoria englezești.
- 2 felinare frumose de masă.
- 1 sită pentru ceai.
- 1 lopăciță pentru zahăr pisat.
- 44 de bucați la olaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucați au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpeta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni se nu lase deci privilegiu acesta admirabil și se-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și ca present de nuntă și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[2320] 4—10

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Proșul necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal igienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Expediția d-voastră de tacămuri am primit-o, sunt foarte mulțumit cu ele și mă rog a-mi trimite încă o asemenea garnitură, constând din 44 bucați de argint american patent. Bozovici (comitatul Caras-Severin), 18 Iulie 1896.

Keresztes Sándor, judecător superior.

Pilis, în 24 August 1896 (comit Pestei).

Stimate Domnule!

Sunt foarte mulțumit cu garnitura. Mă rog a-mi trimite soacrei mele, baronei Nyary nasc. de Somogyi, trei asemenea garnituri la Szunto.

Baron Julius Nyary.

Adevăr!

15 bucați fl. 5.75

Este neîntrecută și senzațională în lumea întreagă

Colecția mea Austria

constatătoare din 15 scule admirabile cu numai fl. 5.75

un orologiu de buzunar remontoar de aur „fașon“

cu cel mai corect regulat aparat de precisiune (36 ore) și cu un cadran de email. Cutioara orologului frumos ciselată este din nou inventat aur „fașon“, care de aurul veritabil nu se poate deosebi și nu-și p-ate perde nici-când lustrul.

Pentru exactitatea orologului remontoar garantez trei ani.

- 1 lanț „panteră“ de aur imitat;
- 1 buton pentru manșete, din aur imitat;
- 1 broș foarte frumos pentru dame;
- 3 butoni pentru piept, din aur imitat;
- 1 buton patent pentru gulere îndoit;
- 1 ac de cravată de tot fin;
- 1 futeal pentru orologiu de aur „fașon“;
- 1 oglindă de buzunar cu un etui;
- 1 ac de blusă, d-n aur fașon;
- 2 bucați de inele cu simillibrilant și rubine.

[2267] 6—6

Toate aceste 15 admirabile scule la olaltă fl. 5.75. cu orologiu de aur fașon costă numai

Se expediază cu rambursă și în cas de neconvenire se retrimite banii. Firma:

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Singurul loc de vânzare pentru Sibiu.

Galoși (șoșoni) rusești veritabili

importați direct din S.-Petersburg

1860 marca cunoscută până acum de cea mai bună, cel mai bun scut contra umezelii și frigului.

Cel mai bine asortat deposit de ghețe pentru domni, doamne și băieți, lucrare solid, fabricate de fabricii recunoscuți de cei mai buni din Viena și Karlsbad; soliditatea o pot garanța, despre ce se binevoiesc a se convinge cât mai mulți mușterii.

Cu deosebită stimă:

F. Geisberger,
strada Cisnădiei (edificiul Sparcassei).

[2489] 2—6

Ghețe de gimnastică, cel mai bun fabricat.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

[396] 30—50

De oare-ce eu toate mărfurile le vând exclusiv numai pe lângă solvire în număr, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într'un mod însemnat și ajung eu la oare-care profit, așadar de azi începând voi lăsa să se imbușure cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor liferate de cassa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe [2328] 8—20

Pe lângă ori-ce preț! și mai ieftin ca la vânzarea totală

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii

producțiune proprie,

ghete pentru dame și domni, cravate, pălării și corturi

p. t. publicului, și asigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor versat și expert, este provăzut cu o mulțime de stoffe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantat veritabile, unde de acum încolo voi primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca prestatimul public, în interesul sen se-și câștige cât mai curând o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou arangiat, precum și despre soliditatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sunt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

Cu toată stima

Isak Ascher

Atelier de croitorie, deposit de haine gata pentru domni și copii.

Strada Cisnădiei nr. 4—6. SIBIU. Palatul comandei de corp.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.